

Lars Hägglund gör militärtjänst.

Halt ! – Vem där ! ?.

Soldat 710.

Jag kommer närapå hem när jag en eftermiddag augusti månad träder in genom grinden väster om kasernvakten.

B-kasern, pilen mot kasern B pekar, jag följer anvisningen

fastän med förbundna ögon jag kunde orienterat mig.

Våning 1 här samlas vi nyinryckta beväringarna.

Namn, närmast anhörig, nästa, dagkorpralen,

”pappa” Westin, med mannar har att göra.

Anvisad logement nummer 6, förflyttning efter någon tid till

logement tre, grupperingarna är nu fastställda.

Överslaf det passar bra, mina medboende är hyggligt folk

med vilka jag mer eller mindre blir allierad under min värnplikt.

Första veckan omfattar mycket av information, hämta in, hämta ut,

mot slutet av veckan hämtas en permissionsuniform från förrådet.

Vi går hem på fredag och då krävs en m/60.

Krigsmans erinran, torsdag möjligen fredag. Översten Anders Kjellgren

ger oss innebörden av plikt och ansvar inför vårt år vid regementet. I

regementsparken, strax norr om B-kasern här står vi samlade.

Det är augusti månad och varmt. Nu går jag hem för att vara civil,

söndag redan vandrar jag dock åter, till regementet fram.

Apropå vår första helgpermissionen, kaptenen ger oss uppställda besked,

klippta eller hårnät, chefen, underförstått översten,

vill här inte se någon långhårig murvel.

Måndag morgon, andra veckan.

gruppchefen Björner räknar,

lämna av,

talat har fanjunkaren

rösten är lågmäld,

fanjunkare samtliga

närvarande

ingen frånvarande,

Sollefteå läger.

tack för det,

bandvagnspluton givakt,

frågor,

uppställning på gården.

Givakt,

Mot gamla matsalen med språng,

Halt !

Ett två , ett två, vi går runt på kaserngården,

kanslihuset i norr, gamla matsalen i söder,

öst väst borta bra hemma bäst, så tänker jag.

Halt. Hupp, nu stannar vi upp.

Mat. 3 - 4 - 2 - 1, matkön lyder så idag,

våning ett har att vänta till siste man, nåja, första våning

har andra fördelar.

Skäggig, Rustmästaren Wallins besked är klart och koncist.

Åter på logementet. Vila eller annat. Vad gjorde man under all den tid

som ändå var, väntade kanske någon inflikar nu.

710 Hägglund

Bandvagnstjänst så lyder schemat imorgon. Det går an, skjutningen på torsdag passar mig däremot sämre. Skjutning is not my cup of tea.

Vänster, höger, stopp, kör, stopp. Nu har vi att lära oss att i terräng bandvagnen framföra. Fanjunkaren Rolf Könberg går före, leder oss lugnt fram i snårskogen.

Tvåra kast nu, rast, och därpå uppställning.

Tjärnmyrens skjutfält

ja, den går ungefär som den skall, överfuriren Lennart Björkman kontrollerar min K-pist.

Kontroll av fordon före körning, och mycket annat, det är bandvagnstjänst det, och här känner jag mig mer hemma, garaget är trots allt något av mitt universitet.

2-4-1-3. Det är inte så illa, utbrister någon.

Arne Åberg, förvaltare, motorunderofficer, och den som håller i trafikfrågor, ett föredrag avhålls i samlings salen, tonvikten ligger på säkerhet, men han hinner också att skriva ut körbevis för bl.a., bandvagn, ett bevis till vardera man.

Klockan 22:00 skall här vara tyst, ett underbefäl, Paul Ove faktiskt, lyser med en ficklampa, och går snart sin väg.

1971, januari månad då får vi ständigt nattpermission, en reform på gott och ont.

Bevakning av regementet ankommer på 12:e kompaniet.

Gruppcheferna rådslår med varandra, en hel del av oss i ledet bråkar och har sig, före nyår, efter nyår, inte det passet jag skall resa bort, själv tar jag det lugnt, och som det visar sig min vakt blir i linje med mitt outtalade önskemål.

Vaktjänst under julhelgen, första vaktpass annandag jul mellan 24:00 – 02:00. Patrullerar med batong, besöker stallet, allt lugnt, stänger dörren och går ut lika snart som jag steg in, vidare nu runt vapenförrådet mot Önsta till, ingen syns, skönt.

Halt ! Vem där! ?. Furir, soldat 710 här.

Kompensation, för min insats under julhelgen blir en ledighet, minns jag rätt, inte mindre än tre veckor, oskäligt långt kan jag tycka, men tar den gärna emot.

Gå till matsalen nu en barnlek är, kompaniet vårt äger i stort sett matsalen, ett gott minne det kan man lugnt säga.

GAMLA MATSALEN
här utspisas vår militär
1911 - 1969

Parti Storgatan Sollefteå

krigarlivet är härligt

KASERNERNA ÄR TRE
A - B - C,
A och C
är synliga här,
året är 1911

JUL i KASERN

jul hemma, hemma det är kasern B när barn man är, hämta en gran hem vem vill inte det som barn endast, högt i tak det vi har hemmavid, golv till tak mäter 3,4 meter, 3.4 meter så högt så när barn man är,	far och gran båda är resar inte desto mindre små närpå tycks de båda väl uti vårt rum stora rummet, bordet är dukat står där den står rör radion så gör, lampan i taket sitt ljus sprider samlade sitter vi vi firar jul jul hemma
--	---

Lars Hägglund

fanjunkarens tjänstebostad (Bildmontage)

Innan min militärtjänst är jag verksam som järnverksarbetare, skiftgången bjuder bara den tidig morgon och sen kväll.

Jag har faktiskt i Sollefteå stött på någon från den tiden, men så också del av mitt förutvarande kompani, bl.a., Nils Erik Bylund, Bollstabruk, kände jag igen honom, ja, bilden klarnar, och han kanske med siktet inställt på att se en gammal soldier, förstås,

han tar genast igen mig, Sven Ivar Wiborg, ytterligare en, vi båda har arbetat ihop, mer än 50 år sedan värnplikten, vart flyr tiden ? Sven Ivar härstammar från Prästmon, och är för övrigt den som startar upp **Billsta Trafikskola i Sollefteå.**

Lars Sjödin, gruppchef, tillika Bollstabruks talesman i ett flertal frågor, han hörde hemma på 12:e kompaniet, fanns han även på logement tre, det är frågan.

Möter jag då befälet, ja, det händer nu och då.

fritt från verket idag

Än är det inte muck,

fanjunkaren lånar skurkåppen från en av oss mannar, och med bravur förevisar han snart hur en platta i kompanikorridoren skall skina. ..

skål, min skål,

MUCK.

Chief of the gard

Kungliga Västernorrlands Regemente, I 21, Kasernvakten,

vaktchefen, Anselm Andersson, blir den som lär oss att korrekt svara upp vid telefonanrop. Hoppas att jag inte glömt ordningen, den bör rimligen ha börjat med kungliga.

legitimation,
ett ögonblick
måste höra med
vaktchefen....

Vaktchefer man minns: Axel Schavon, Ivan Pettersson, Erik Westlin, , Tomas Åberg, Sören Hägglund, Sigurd Alexandersson, Lennart Jedborn, Per Svanberg, Esbjörn Löfblad. Barsk och bestämd så kan helt visst en vaktchef framstå, men också from, och mer lik en präst i sin framtoning, vid passerande en afton under sent 1990-tal överhör jag Erik Westlin, tjänstgörande vaktchef, så sin instruktion ge.

SJUKSTUGAN

du får operera bort dina tår,
det säger en muntergök
på logementet,
föralldel
tre dagar i fält utan
någon som helst
hänsyn tagen till
mina tår,
jag har sett
mycket,
men detta
det värsta är,
utbrister
översköterskan
Lilly Naesström,

Regementsläkaren, doktor Swender sjukskriver två man över helgen, varav jag är en, fredag till söndag, en längre tid hos personalkonsulent Olof G. Strömberg och med ett intyg som bär, permissionsuppställningen bommar vi däremot, ja, jag sade redan i början att skyttet är inte min grej, nåja, alltsamman stavas, **grund för kompaniförbud.**

UPPBROTT. År 2000 står jag som civilist och nästan vuxen framför kanslihuset och åhör chefen avvecklingsenheten, översten Georg Aminoff förklara Västernorrlands Regemente för avvecklat, redan efter ett antal år är man dock åter i full färd med rustning, rustning och nybyggnation, ett helt nytt regemente planeras vara klart att tas i bruk om sju till åtta år.

Återupprättat regemente.

Överbefälhavaren, ÖB, Mikael Bydén lämnar över befälet till överste Karlsson.

Högtidsdag för det återtagna regementet blir den 16 januari, Jonas Karlssons har bakat in det beskedet i sitt tal när Västernorrlands regemente med jämtlands fältjägarkår blir återinvigt 2022-01-16.

Befäl, del av 12:e komp., 1970 -1971

Jan-Erik, Janken Nilsson, kapten, kompanichef
Nils-Erik Nylander fanjunkare, stf. kompanichef
Lars Mellberg, adjutant, rustmästare
Rolf Könberg plutonchef, fanjunkare
Bengt Lundgren rustmästare, stf. plutonchef

Mera apropå

ÖB Lennart Ljung med en delegation besöker regementet, i 21 under 1970 talet, och någon eller några av gästerna ger här uttryck för sitt ogillande när den svenske beväringen överlag är så långhårig, varvid ÖB kommenterar deras upprördhet med följande ord, **glöm inte bort att förra gången det här härmodet var gällande då var Sverige en stormakt.**

Publ. T.Å. eller Nord Sverige

04-09-27

Chefer, ett axplock, vid I 21, gammalt tillbaka. Wilhelm Reutersvärd, George von Boisman, Anders Kjellgren, vilken har kommit att få epitet regementets siste riktiga överste och chef, Stig Synnergren, knappt ett år på I 21 slutar som ÖB, Bo R. Svensson, George Aminoff, Åke Sagrén, vid avgång Arméchef, Sollefteå sonen Karl Forsberg, börjar vid I21 1955, och är försvarsområdeschef vid sin avgång från militären, Lennart Rönnergren, likaså från trakten, han blir fänrik vid regementet 1961, och generalmajor med egen marsch när han går hem, lång vandring får gälla som gemensam nämnare för flertalet chefer med andra ord. Lennart Ljung slutligen general, ÖB, har kan man säga sina rötter i regementet uppväxt som han är i kasern B, fadern Hilmer var fanjunkare, underofficer vid regementet.

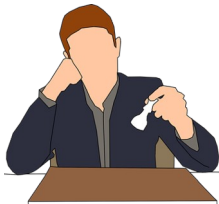
GRANINGE

Slutet av januari möjligen början av februari, nu bär det iväg till Graninge väster om Sollefteå, cirka tre mils körning. Bandvagn 202. Tro om inte den beteckningen var gällande för vagnen.

Hur var det med kontroll av fordon före avfärd, rustm., Wallin frågar mig och andre-föraren när vi av nöden stannat i området av Österforse, en mindre incident dock inte större än att vi efter ett ingrepp åter rullar mot övningsplatsen.

Ställa ut en vakt. Kamouflera fordon, Samla granris.

Tältet är rest. Eldlistan upprättad.

Mat och kaffe. Det smakar

Tre dagar blir vi i Graninge sedan åter till regementet, längtar gör man plötsligt dit.

Handen på hjärtat tre dagar under fredliga förhållanden är det egentligen något att knota över. Efterhandskonstruktion, nja...

Försvarsviljan under 1930-talet och framåt var sannolikt hög, lägre då med sjuttioalet, nu finns mycket av motståndsrörelse inbyggd i fler än en soldat, idag har dock åter viljan att stå upp för sitt land med kraft intensifierats.

Ja, det gick ju bra att köra utan växel. Ett yttrande vår överste faller när jag stannar bandvagnen efter en färd mellan gran och tall. Växellådan har inför denna körning låst sig med högsta växeln i sitt läge, att gå från terrängväxel till högsta växel i ett svep det går, men illa låter det. Överstelöjtnanten, tillika stabschefen Claes Egnell tackar också han för transporten när han kliver ur bak i vagnen.

Marketenteriet

Övning igen, Graninge, Viksmöns övningsplats en välkänd plats för befäl och soldater vid I21. Sedvanliga förberedelser och som lök på laxen är jag kommenderad till köket innan avresa, plocka disk under en timmes tid blir där min uppgift.

Hemma på I21 igen. En rustmästare står i enskild ställning när översten talar med honom. Han går därpå i riktning mot mig, och fastän jag gömt mig så gott jag kan, han ser mig lika fullt där jag står. Har det gått bra att få växeln lagad. Ja, överste. Det är tagit om hand av bergverkstaden, T 3.

En kaffe, en sockerkaksskiva.

Tro hur många sådana beställningar som blivit gjorda genom åren i salig kafeteria, vid marketenteriet, I 21 ?

officer och gentleman

Göran Berggren, idag pensionerad major, annars var vi båda grannar sedan långt tillbaka boendes båda i kasernerna A, resp C, han kommer fram till matbordet, matsalen I 21 här vi sitter, hälsar och säger några all dagliga ord, ett minne som jag inte glömmer.

tack för mig...

en krona har någon det bäst att gå nu så vi inte mister rasten klockan två.

Hallå . . .

Varenda pryttel, säger rustmästaren Bengt Lundgren, när vi återkommer till garaget, och samtliga håller snart upp vad han efterfrågar. Det är vår, vi går mot muck, hel och halvmuck, något av våra två milstolpar.

Permissionsedeln utfärdar fanjunkaren Nils Erik Nylander, deltagande i kamratfest så lyder min framställning.

Kompaniförbud. Inställelse på min expedition.

Fredag – Söndag. Kompaniförbud.

Fanjunkaren ritar snart det ut. Släpp fångarna loss det är vår...

Adjutanten, Mellberg, med ett förflutet inom the noble art of self defens, tydlig är han i sitt besked, klockan 12:00 skall fönstret vara lagat. Ord och inga visor.

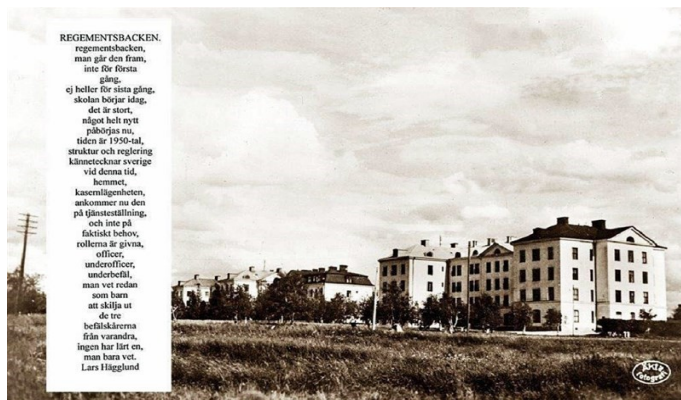
Jag söker upp regementets snickare Helge Ödlund med verkstad vid gula bron.

Jag kommer efter klockan ett. Det måste vara klart senast tolv. Jag ordnar det.

Tacksam är jag också idag för den hjälpen.

Låt se att få frisera fågelvingarna, och Hägglund, bättre puts på sina skor, två soldater får här rättelse inför en uppställning, av överfuriren Tommy Jedborn.

Samling i gymnastiksalen. Nu skall vi inför vår utryckning april månad, åhöra all sköns avtackning, vår kompanichef, kaptan Jan-Erik, ”Janken” Nilsson säger när vi alla återkommer till kompaniet med anledning av att några mannar i samband med avtackningen missfirmat ett premierat befäl, skilja sak från person så måste man ändå.

REGEMENTSBACKEN.
regementsbacken,
man går den fram,
inte för första
gång.
ej heller för sista gång,
skolan börjar låga,
det är stort,
något helt nytt
påbörjas nu.
tiden är 1950-tal,
struktur och reglering
kännetecknar sverige
vid denna tid,
hemmet,
kasernliggenheten,
ankommer nu den
på tjänsteställning,
och inte på
faktiskt behov,
rollerna är givna,
officer,
underofficer,
underbefäl,
man vet redan
som barn
att skilja ut
de tre
befälskåren
från varandra,
ingen har lärt en,
man bara vet.
Lars Hägglund

dikt, publicerad bl.a., på I 21 Kf, hemsida.

---Home Sweet Home.
mitt hem, våning två,
1954 - 1957

KUPLARM. Samling i Gnun, bakom skjutbanan.

larmklockan ringer ...

Vad följer härnäst, först skall vi försöka att få lite kaffe, överfuriren Björkman vet han.

Uppställning, återsamling I 21, kasernområde.

Nästa dag

lämna av,
fanjunkare samtliga närvarande,
ingen frånvarande,
tack för det ...

Adjutanten håller i pengarna bland mycket annat, var tionde dag får vi lön, sju kronor/dag, det räcker gott, åtminstone för mitt vidkommande.

Logementet.

Min närmaste granne till höger, Arne Lilja, från Stockholm kom han bestämt, inte var han Göteborgare, nej, det var Larsson som kom därifrån. Creedence Clear Water Revival, det är den musik Lilja nu med förkärlek lyssnar till. Lookin out my backdoor....

Morgan Ullberg, Domsjö, han blir då min granne till vänster.

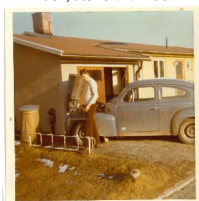
Björner, vår gruppchef, med plats mitt emot Lilja och omedelbart till vänster när man kommer in Kallin och Österberg båda MC ordonnanser, Jan Olof Hoppman, Domsjö, liksom Ullberg, Leif Lockner Kramfors, Wiberg har jag inget förnamn på, tro om inte han kom från Stockholm, Jonsson, Ramsele, maybe, Johnsson, Edsele, Bengt Norberg, han var då helt säkert från Sundsvall.

En svart Chevrolet Impala 1963 parkerad står, på värnpliktparkeringen, ja, där står den, och någon onsdagskväll rattar jag han Norbergs bil. Bert Sixten Nilsson, är också han förlagd på logementet mitt, och vi båda kokar oss här var sin kopp te under en lå.. ång helg, vidare nu, Nils-Erik Bylund, Bollstabruk, han bör ha varit förlagd på 3:e log, men Kurt Viklund, Ö-vik, tveksamt, mycket av namn, något har jag tappat. Vi var 28 gangstergarbar, nej, det är kolonin det.

TJÄRNMYRENS SKJUTFÄLT
KSP/58
närmast i bild,
Morgan Ullberg, Lars Hägglund

” Muck, åter civil. Muck ”

jag har inte målat bilen ...

LOGEMENT TRE
sista fotot
rad 1 fr. v. Norberg, Jonsson
Ullberg, B. S. Nilsson, Hägglund,
Johnsson, Auguson,

GLIMTAR FRÅN ETT SVUNNET SOLLEFTEÅ

håll vänster
vänstertrafik gäller nu

Hallstastugan, föregångaren till Hotell Hallsta

Melinska Huset

Berggrens Konditori.
vart går vi
vi följer john ...

Saga Bio
titta det spökar.
ja, filmen heter så.

SKOLKLOCKA
klockan ringer,
pojkar som flickor
springer nu

Sista Uppställning

Fänrik Tommy Jeppsson, T 3
 Närmast främre ledet, Jan Olof Hoppman
 bakre led, Morgan Ullberg, Leif Lockner,
 B.S. Nilsson, Lars Hägglund

KSP / 58

fr. V. Jonsson, Hägglund, Norberg
 Grp. Chefen Ralf Edlund

MITTWOCH

12:e Komp., I 21 AVRUSTNING

Larsson, Gbg., Lockner, med pipan,
 Alf Persson, Slå, André Gbg,
 Bengt Norberg, S-vall, Morgan Ullberg
 , Jan Olof Hoppman, båda Domsjö,
 Lars Hägglund, Slå

NÅGONSTANS I SVERIGE
 Rask, Hägglund, Andersson, Grp.chef.,
 närmaste man har jag inte namn på,
 men på motorhuven Alf Persson
 som låter sig väl smaka

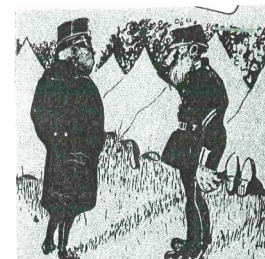

fr. vänster, Jonsson, Lilja,
 höger, Österberg,
 Norberg, därmäst mot
 fönstret till.

LOGEMENTET
 bord och stolar
 spartanskt är det ord
 som osökt kommer
 när det pratas logement,
 20 sängar som mest
 10 x 2
 majoren göran berggren
 säger att det var gällande
 vid ett kompani
 där han chefade
 ett antal år tillbaka,
 logementet 3, mitt log.,
 något färre
 här förlagda var
 endast
 16 man
 8 x 2 sängar

BILÄGANDET
 en gång äger jag
 två bilar,
 det kostar
 visst gör det så,
 någon har sagt
 rostar gör alla bilar
 men opel har
 rekord

"Kapten, de ä så trängt i vårt tält, vi ä
 trettan man där, i tältet breve ä de barn
 tolv. Får jag flötta in där?"
 "Ja, det får du!"

Hilding Nyman